

[Mette Madsen]

marks ønske om forstærkninger, hvis altså vi mener noget med vort NATO-medlemskab.

Hidtidige forsvarsordninger har også forudset allieret hjælp. Depoter har vi længe haft, og udenrigsministerens besvarelse i dag har belyst, hvorfor allieret-tildelte flystyrker bør suppleres med landstyrker udefra. Det er derfor også nødvendigt, at vi forbereder os til at modtage disse styrker, og forberedelserne hertil hører efter venstres opfattelse nøje sammen med en kommende forsvarsordning som helhed. For det første fordi fredstidsforberedelser må indgå i budgettet. For det andet fordi dansk forsvar må have en sådan karakter, at det kan føre en udholdende kamp, indtil allierede styrker kan nå frem og fortsætte kampen sammen med det. Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om han deler denne opfattelse.

Men når vi kommer til regeringens og socialdemokratiets stilling til forstærkninger og depoter, så har det været svært at få et helt klart billede heraf. Forskellige medlemmer af den socialdemokratiske gruppe kommer med helt modstridende udtalelser. Forsvarsministeren har såvel i et samråd med forsvarsudvalget som i et svar til dette givet udtryk for, at det er regeringens opfattelse, at der ikke kan tages stilling, før SACEUR har sluttet sine overvejelser på dette område, så vidt vides omkring nytårstid. Udenrigsministeren udtrykte det i dag knap så klart, men holdningen er dog den samme: en udskydelse af en stillingtagen til dette overordentlig vigtige spørgsmål. Og hr. Lasse Budtz sagde for et øjeblik siden ganske klart, at en stillingtagen til spørgsmålet ikke er aktuel i dag.

Heroverfor vil jeg helt klart fremlægge venstres holdning, og den er, at vi ikke bare kan læne os tilbage og vente på, at andre lande skal træffe beslutningerne. Vi må selv vise vilje til og ønske om depoter og forstærkninger i en kommende forsvarsordning, jfr. Norge, der har ført en aktiv linje, og ikke bare som mr. Micawber optimistisk venter på, at noget vil vise sig.

En sådan holdning og tilkendegivet vilje fra dansk side vil også være af stor betydning for den amerikanske administrations muligheder for at få sine ting igennem i kongressen. Desværre har de mange artikler i de seneste uger i den amerikanske presse om »danmarkisering« allerede haft den beklagelige virkning på den amerikanske befolkning,

at dens hidtil positive indstilling til at støtte Vesteuropa militært er dalende. Netop i denne forbindelse er der grund til at understrege, at udbygningen af depoter i Danmark og løfte om forstærkninger ikke er en indrømmelse, Danmark giver sine allierede, men tværtimod et tilbud, de giver os.

Diskussionen om tidspunktet for tilkaldelse af allierede forstærkninger vil, hvis forsvaret og alliancen skal have nogen mening, ikke på forhånd kunne besvares endegyldigt. Det må være regering og folketing, regering og udenrigspolitisk nævn, der afgør betimeligheden af at tilkalde allierede. Konflikten behøver ikke nødvendigvis at være brudt ud. Tilstedeværelse i den såkaldte »grå periode« kan være et vigtigt element til at styre en krise, således at direkte konflikt undgås. Denne mulighed bør vi naturligvis ikke afskære os fra.

Debatten i dag vil forhåbentlig afklare et væsentligt element i den kommende forsvarsordning og samtidig give en afklaring af, hvilke partier der fortsat ønsker at være med i forhandlingerne. Jeg har ikke dermed sagt, at en afklaring rydder alle problemer af bordet, langtfra. Men vi kan da forsøge at komme videre.

Palle Simonsen (KF):

Der har gennem mange år været tradition for under debatter om dansk forsvar og problemer i relation til NATO, at den konservative ordfører kunne starte sin tale med at takke ministeren for en meget klar og fornuftig redegørelse og derefter sige til venstrefløjen, som meget ofte har været gerningsmændene til disse debatter, at debatterne var overflødige.

Jeg beklager egentlig, at jeg ikke er i stand til at gøre helt det samme i dag. Jeg beklager, at jeg bliver nødsaget til at sige til udenrigsministeren, at nok kan man ikke direkte angribe de ting, som står i ministerens tale, men den savner klarhed med hensyn til, hvad der er regeringens politik på dette område. Nu kunne man slutte modsætningsvis, at der derefter ville komme ros til venstrefløjen, men jeg vil tværtimod sige til regeringen, at lige så længe den udskyder en klar stillingtagen til de problemer, vi diskuterer her, lige så længe må regeringen gøre sig klart, at venstrefløjen kan boltre sig med spørgsmål i fol-